

37వ అధ్యాయం

٣٧ - بَابُ الْإِنْفَاقِ مِمَّا يُحِبُّ وَمِنْ
الْجَيْدِ

ప్రతికరమైన సంపదను ఖర్చు చేయటం

దివ్య ఖుర్జాన్‌లో అల్లాహ్ సెలవిచ్చాడు: “అత్యంత ప్రతికరమైన వస్తువులను (దైవ మార్గంలో) ఖర్చుపెట్టినంతరకు మీరు సత్కార్యాపాయికి చేరుకోలేరు.”

(ఆల ఇమరాన్ : 92)

జంకోబీట ఆయన ఇలా అంటున్నాడు:

“విశ్వసించిన ప్రజలారా! మీరు సంపాదించిన ధనంలోని, మేము మీ కొరకు నేల నుండి ఉత్కత్తి చేసిన దానిలోని మేలైన భాగాన్ని దైవమార్గంలో ఖర్చుపెట్టిండి. ఆయన మార్గంలో ఇవ్వటానికి పనికరాని వస్తువులను ఏరించి ప్రయత్నం చేయకండి.” (ఆల బఫర : 267)

299. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం : మదీనాలోని అన్సార్ ముస్లింలలో హజ్రత్ అబూ తల్లూ (రజి) గొప్ప ధనవంతులు. ఆయనకు ఎన్నో ఖర్చురపు తోట లుండేవి. తన సంపదలో ఆయనకు ‘బైరహో’ అనే తోటంటే చాలా యిష్టం. అది మస్తిష్టికి నఱపీ ముందు భాగంలో ఉండేది. దైవప్రవక్త (సల్లం) (కుడా తరచూ) ఆ తోటలోకి వెళ్తుండేవారు. అక్కడ లభించే మంచినీళ్ళు త్రాగేవారు. (కొంత కాలానికి) “మీకు అత్యంత

قال الله تعالى: ﴿لَنْ كَنَّا لُوا الْلَّهَ حَقَّ تُنْفِقُوا مِمَّا
تَحْبُّونَ﴾ [آل عمران: ٩٢]، وقال تعالى: ﴿يَنَّا إِلَيْهَا الَّذِينَ مَأْتَوْا أَنْتَفُوا مِنْ طَبَبَتِ مَا
كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَرْجَنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا
تَيْمَمُوا الْعَيْتَ مِنْ
تُنْفِقُونَ﴾ [البقرة: ٢٦٧].

٢٩٩ - عن أنسٍ رضي الله عنه قال: كَانَ أَبُو طَلْحَةَ رضي الله عنه أكثرَ الْأَنْصَارِ
بِالْمَدِينَةِ مَالًا مِنْ نَخْلٍ، وَكَانَ أَحَبُّ أَنْوَاهِ
إِلَيْهِ بَيْرَحَاءَ، وَكَانَتْ مُشَتَّبَةً الْمَسْجِدِ
وَكَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَدْخُلُهَا وَيَشَرِّبُ مِنْ
مَاءِ فِيهَا طَبِيبٌ قَالَ أَنْسٌ: فَلَمَّا نَزَّلَتْ هَذِهِ

ప్రీతికరమైన దానిని (దైవమార్గంలో) అర్థం చేయనంతవరకు మీరు పుణ్య స్థాయికి చేరుకోలేదు” అనే దైవమార్గాకి అవతరించినప్పుడు అబూ తల్లూ లేచి, “దైవప్రవక్త! మీకు అత్యంత ప్రీతికర మైన వస్తువుని ఖర్చుచేయనంత వరకూ మీరు పుణ్యస్థాయికి చేరుకోరని అంటున్నాడు దేవుడు. నా సంపద మొత్తంలో బైరహో తోట నాకు అత్యంత ప్రీతికరమైనది. అందుచేత నేను దానిని అల్లాహో కోసం దానం చేస్తూ దానిపై నాకు పుణ్యం లభిస్తుందని, ఇంకా (పర లోకంలో కూడా) దేవునివద్ద దాని పుణ్యం నిలువచేసి ఉంచబడుతుందని ఆశిస్తున్నాను. కనుక దైవప్రవక్త! మీరు నీనిని దేవుడు ఎక్కడ వినియోగించ మంచే అక్కడ వినియోగించండి” అని అన్నారు.

అయిన మాటలు విని దైవప్రవక్త (స) “ఓహో! ఇదెంతో లాభదాయకమైన సంపద. నిజంగా ఇది ఎంతో లాభదాయకమైన సంపద. ఇప్పుడు నువ్వున్న మాటలన్నీ నేను విన్నాను. అయితే నువ్వు ఈ తోటను నీ బంధువుల్లో పంచిపెడితే సముచితంగా ఉంటుందని నేను భావిస్తున్నాను” అని అన్నారు.

దానికి అబూ తల్లూ (రజి) “(అలాగే) చేస్తాను దైవప్రవక్త!” అని అన్నారు. /అన్న

الآية: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْإِرَحْقَةَ تُنْفِقُوا مِثْمَثِبُونَ﴾
قام أبو طلحة إلى رسول الله ﷺ فقال:
يا رسول الله! إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَنْزَلَ عَلَيْكَ: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْإِرَحْقَةَ تُنْفِقُوا مِثْمَثِبُونَ﴾ وَإِنَّ
أَحَبَّ مَالِي إِلَيَّ بَيْرَحَاءُ، وَإِنَّهَا صَدَقَةُ اللَّهِ
تَعَالَى أَزْجُو بِرَهَا، وَذُخْرَهَا عِنْدَ اللَّهِ

تَعَالَى، فَضَعَهَا يَارَسُولَ اللَّهِ! حَيْثُ أَرَاكَ
اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَنْ! ذَلِكَ مَالٌ
رَابِيعٌ، ذَلِكَ مَالٌ رَابِيعٌ، وَقَدْ سَمِعْتُ
مَا قُلْتَ، وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي
الْأَفْرِيْنَ»، فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَفْعَلُ يَا رَسُولَ
اللَّهِ! فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَفَارِيْدِ، وَبَنِي
عَمِّهِ. مُتَفَقُ عَلَيْهِ.

ప్రకారమే ఆ తోటను ఆయన తన
బంధువులకు, పెద్దనాన్న, చిన్నాన్న
పిల్లలకు పంచిపెట్టారు.”

(బుఫార్ - ముస్లిం)

‘మాలున్ రాబిహున్’. ఈ పదం సహీవ్
లో ‘రాబిహున్’ మరియు ‘రాయివున్’
రెండు విధాలా ఉల్లేఖించబడింది.
‘రాయివున్’ అంటే దీని లాభం తిరిగి
నీకే చేరుతుంది అని అర్థం. ‘బైరహ్’
బకానొక ఖర్మారపు తోట. ఈ పదం
బీరహ్ అని కూడా ఉచ్చరించబడింది.

(సహీవ్ బుఫార్ మరియు సహీవ్ ముస్లింలోని జకాత్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

1. ఈ హదీసులో దైవప్రవక్త సహచరులు ప్రదర్శించిన నిరుపమాన త్యాగభావం
ప్రకటితమవుతోంది. ఆయన సహచరులు దైవ సంకేతంపై ప్రాణాలర్పించటానికినా
సిద్ధంగా ఉండేవారు.
2. ‘మీరు పుణ్యస్థాయికి చేరుకోలేరంటే’ పరిపూర్వ విశ్వాస స్థాయికి చేరుకోలేరని అర్థం.
అత్యంత ప్రీతికరమైన వస్తువుని త్యాగం చేయటం పరిపూర్వ విశ్వాసానికి తార్కాణం.
3. బంధువులు నిరుపేదలు, అభాగ్యులై ఉంటే దానధర్మాలు చేసేటప్పుడు వారికి ఎక్కువ
ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలి. లేని పరిష్కారుల్లో ఎవరికయినా ఇవ్వుచ్చు.

قوله ﴿مال زايح﴾: رُوِيَ فِي الصَّحِيفَةِ «زَايْحُ» وَ «زَايْحُ»
بِالبَاءِ الْمُوَحَّدَةِ وَبِالبَاءِ الْمُتَنَاهِ، أَيْ: زَايْحُ
عَلَيْكَ نَفْعُهُ، وَ «بَيْرَحَاءُ»: حَدِيقَةٌ تَخْلِ
وَزُوِيَّ بِكَسْرِ الْبَاءِ وَفَتِحِهَا.